

Tınçtıkbek Çorotegin (Çoroyev)

(1959)

Tınçtıkbek Çorotegin 28 Mart 1959'da Narın ili Narın ilçesine bağlı Onarça köyünde doğdu. 1976 yılında Narın şehrindeki Toktogul lisesini, 1981 yılında Kırgız Devlet Üniversitesinin Tarih Fakültesini bitirdi. 1988 yılında Taşkent'te Özbekistan İlimler Akademisinin Doğu Bilimleri Enstitüsünde bilim adaylığı programını okudu ve aynı yıl bilim adaylığı tezini tercüme etti. 1994-1997 yılları arasında Kırgız

Devlet Üniversitesinin doktora öğrencisi oldu ve edebi faaliyetine de devam etti. 1998'de doktora tezini savundu, sonra profesörlük namzedi oldu.

T. Çoroyev'in mizah hikayeleri 1984 yılından itibaren yayımlanmaya başladı. Edebiyatı, gazetecilik ve âlimliği bir arada bulunduran bu kalem ustasının mizahi hikayeler kitabı, yüz kadar makalesi, onlarca ilmî ve okul kitapları yayımlandı.

Hikayeler

SAATTUU SAAT AY!

Kaydan cürüp uşu Anıpanın canına oturup kaldım ele! Ubakıttan utturup catkan emeçe çukulayt da turat. "Saatñi kaçandan oodu? Minuttun cebesi kaysığa salañdadı?"

Başkasın koyoyun, dayım lektsiya maalındağı kılığın estesem, - tim ele kuykam kuruşup ketet! Auditoriyada dñıldap erkin uçkan çımın murduna kongondo sa şıypañdagan eç kim cok, karıya professordun karıkkın sözdörünön ülgürgönçö karmap kaluuga cantalaşkan studentter.

Agaydın gana aytkanı ugulup, depterdegi borozdor gana körünöt.

- ... Tapka çeyinki nikenin tarıhı öto kızıktuu. Maselen, poliandriya degendi ayta turgan bolçu bolsok, al "köp erdüülük" degendi bilgizet...

Şıpıldatıp cazıp catam: "Tapka çeyinki koomdogu nikenin bir türü köp erdüülük, b.a."

Kapısınan kaptalımdan Anıpa nukudu:

- Aytıp koyçu, baybolgur, saatñi kaçna boldu?

- İya, saatpı? - Kayra özünön suradım ("İmm! Professor emne dedi ele? Poliandriya dep ayttıbı ce poliran-driyabı? Ay, uşu kızdıkı öttü!")

- Saat beşke cıyıрма eki münöt kalıptır.

- İbrahimat!

- Kıyrattıñ, - dep coop uzattım, albette içimden.

Mınday okuya ar kün kaytalana berdi. Anın adati kalbagan soñ ayla ketkende saattı üygö taştap keldim. Aldın ala Anıpağa "keregi taşka tiygen neme" masterskoydo içegi-kardı çubalıp catkanın maalımdap koydum.

- Tsumdun aldındağı abışka durus oñdoyt.

- Oy, oşonun özünö berdim, oşogo!

Lektsiya uçuru. Baarıbzıdı numizmatik agay mon-etalarđın tarihıy abalı menen arbab aldı ele, bir maalda böyrök tuşka sokku cep, taanımal şıbıştı eşitpesminbi:

- koñguroogo kaçna bar, ıya?

- Oy, menin saatım cok! - Alagdılanganıma canım küyüp kettı. - Mından kiyin saat-maatka santimetrdey da coloboym! Sen da tınç otur, mazamdı alba.

- Cok, cön ele bolcolduu pikirıñe kumar bolup cat-payımbı. Aytıp koysoñ? Menimçe azır....

Andan arkısına kulak salbay tişimdi kıcıratıp tim boldum.

Oşol künü keçke cuuk gruppabızda Anıpadan başk-abız şaşılış cıyın ötkördük.

İNATÇI SAAT AH

Nerden oturdum şu Anıpa'nın yanına! Sürekli zaman kaybeden biri gibi hep dürter; "Saatın kaç oldu? Dakikanın göstergesi nereye geldi?"

Her şey bir yana her zaman derste yaptıklarını hatırlayınca kafayı yiyecek olurum! Derslikte vızıldayarak rahatça uçan sinek, burnuna konduğunda bile kovan kimse yok, yaşlı profesör kısık sözlerinden olabildiğince yakalayabilmek için can çekişen öğrenciler.

Sadece öğretmenin söyledikleri duyuluyor, defterdeki çizgiler görünüyordu.

- ... Zamana kadar ki nikâhın tarihi oldukça ilginç. Mesela, poliandri'yi ele alacak olursak, bu "çokkocalılık" anlamına geliyor.

Hızlı bir şekilde yazıyorum: "... Zamana kadar ki kavimlerdeki nikâhın bir çeşidi de çokkocalılık, vb."

Anıpa ansızın koltuk altına vurdu;

- Söylesene zengin olarsa, saat kaç oldu?

- Ne, saat mi? Dönüp kendisine sordum ("Hım! Profesör ne dedi? Poliandri mi demişti yoksa poli-randi mi? Of, bu kız fazla oldu!")

- Beşe yirmi iki dakika var.

- Teşekkür ederim!

- İyi halt ettin! Diye cevap verdim, elbette içimden.

Bu durum her gün tekrarlanmaya devam etti. Bu alışkanlığını terk etmeyince mecburen saatimi eve bırakıp gelir oldum. Önceden Anıpa'ya "gereksiz şeyin" içi dışına çıkmış halde tamircide olduğunu söyledim.

- Sum'un altındaki ihtiyar iyi tamir eder.

- Evet, tam da kendisine verdi!

Derste, hepimiz Eski Paralar dersi öğretmeni sikkelerin tarihi ile beni kendimden almışken, bir anda böbreğime darbe yiyip, tanıdık sesi işitmez miyim?

- Zile ne kadar var?

- Ya benim saatim yok! Dikkatimin dağıtılmış olmasına çok sinirlendim. Bundan sonra saate bir santim bile yaklaşmam! Sen de rahat dur, rahatımı bozma.

- Hayır, sadece senin tahminini merak ediyordum. Söylesen? Bence şu anda...

Sonrasına hiç kulak vermeden dişlerimi gıcırdatarak sesimi kestim.

O gün akşama doğru sınıfımızda Anıpa dışında tümümüz acil toplandık.

- Bursügünü Anipa on toğuzga çıgat, - dedi komsorg.
" Ap-bali-i!"

- Coldoştor! - Kafedraga atıp çıkkan ekenmin. - Tolgon ayday tolukşugan kızga, poeziyanın kızına 19 cıl tolgonu kaday sonun! Bul anın özünün, umay enesinin, oşondoy ele bizdin sağı saltanatıbiz. Birok anın bir kemtiği bar. Mümkün, çoğulup bütöp koyboylubu?

- Kentik?
- Kaday?
- Emnesi?
- Kiçinekey ele. " Ahillestin sogonçoğunday" dele emes. Aga saat cetişpeyt.
- Saat?
- Koyçu botom, bizde emne, aşıp tögülüp catıppı?
- Coldoştor, biroq al kubanıp kalsın da!
- Iras ele, ay!

Tuulgan künündö körsötkön gruppalaştarının sıyına bolgon ırazılığı koynuna batpay, Anipanın beti alıbrıp çıktı. Al şıñkıldap külö berdi, külö berdi.
Men da kuduñdap turam, bir balaadan kutulğanıma.
Kayradan lektsiyalar düynösün camındık.
- Grekter menen persterdin bul salgılaşuusunda...
Keede gana oodarılğan baraktardın şuduru koñur ündü koştıoyt. Dal uşu salgılaşuudagı ceñiştin eesinin ısımın ecenin oozunan ilip alaarda kaptalıma persterdin "cebesi" sayıldı.
Cok, bul Anipanın söömöyü ele.
- Bolcop körçü iya? Menin saatım kaç bolup turat_ tapçı!

O, SPORT, ÖGÖY ENEM!

Çalığıp kızmattan üygö kelsem, tun kızım bolkuldap ıylap olurtur.
- Serbeygen çaçıñdan seket keteyin, sen emne, birö ızaladı? -
- Cok.
- Sabagıñdan "eki" aldıñbı? ("Kızım, eske cara çıkırdıktı, segizinci klasta bele?")
- Cok.
- Meni mektebiñe çakırdı? ("Uşunusu ele cetişpey cattı ele!")
- Cok.
- Sırkoolop turasıñbı? ("Kızım meni tartıp çımır...")
- Cok.
Akırı bir toorup suroo bereyin, anan cuunup-çaynıp televizoruma keteyin dep çeçtim.
- Kur beker ıylaba, berekem, - kılıtıyıp ötüp baratım ele:
- Kuru beker dep koyot!
- Aa, kölököm, baya ele atakemdi korkutup atam debeysiñbi. Kana, içiñe kotur taşın katpay tez ayta sal.
- Ata, - kızım meni calooruy kuçaktadı. Bizdin mekteptin basketbol komandası şaardın birinçiligin ceñip aldı. Kuboktu utup aldık, tüşünösüzbü?
- Tüşünöm, - çekesinen cıttadım. - Oşogo da beyçe-ki kapa bolosuñbu?
- Kuboktu men karmap kelatkam, ata... Anan.. radiokabarçı keldi... Mikrofonu menen...

- Öbür gün Anipa on sekiz yaşına basıyor, dedi Komünist Gençler Birliği'nin başkanı.
"Çook güzel!"
- Arkadaşlar! Kürsüye fırlayıp çıkmışım. Dohunay gibi endamlı kıza, şiiirin kızına 19 yıl olması ne güzel! Bu kendisinin, Umay anasının ayrıca bizim de saltanatımız. Ama onun ufak bir eksiki var. Belki birlikte bu sorunu hallederiz.
- Eksik?
- Nasıl?
- Neyi?
- Küçüçük. "Ahilles'in topuğu kadar*" bile değil. Onun saati eksik.
- Saat?
- Boş versene, bizde para çok fazla ya!
- Yoldaşlar, ama sevinsin!
- Evet, gerçekten!
Doğum gününde sınıf arkadaşlarının gösterdiği inceliğe olan memnuniyeti içine sığmıyordu ve Anipa'nın yüzü kıpkızıl olmuştu. O kahkahalarla güldü, hep güldü.
Benimde sevincime diyecek yoktu, bir beladan kurtulduğum için.
Yeniden ders dünyasına daldık.
- ... Yunanlılar ile Persler arasındaki bu savaşta...
Bazen çevrilen sayfaların sesi, hoş bir sese benziyordu. Bu savaşta zaferin sahibinin adını, öğretmenimin ağzından kapıp alacağım zaman yine yanıma Perslerin "mızrağı" saplandı.
Hayır, bu Anipa'nın işaret parmağıydı.
- Tahmin et bakalım? Benim saatim şu an kaç? Bul bakalım!

SPOR, ÜVEY ANNEM!

Yorgun bir halde eve geldiğimde büyük kızımı titreyerek ağlar halde buldum.
- Dik dik saçına kurban olduğum, ne oldu sana, biri mi üzdü?
- Hayır.
- Dersinden "iki" mi aldın? ("Kızım, kahretsin, sekizinci sınıfta mıydı?")
- Hayır.
- Beni okula mı çağırdılar? ("Bir bu eksikti!")
- Hayır.
- Hasta mısın? ("Kızımın da benim gibi bünyesi zayıf")
Sonunda son soruyu sorayım, daha sonra yıkanıp televizyonuma gideyim diye karar kıldım.
- Boşuna ağlama o zaman, tatlım, tam yanından geçip giderken;
- Boşuna diyor bir de!
- Ah, güzelim, demin söyledime ya babamı korkutuyorum diye. Haydi, ağzında lafi geveleme, çabuk söyle.
- Baba, kızım beni üzgün bir şekilde kucakladı. Bizim okulun basketbol takımı il birincisi oldu. Kupayı aldık, anlıyorsunuz değil mi?
- Anladım, alnından kokladım. Bunun için mi üzülüyorsunuz?
- Kupa benim elimdeydi, baba... Sonra... Muhabir geldi... Mikrofonu ile...

Eçkirip iygen kızımıdı eptep cubatıp kirdim:
- Saat basıp, al kaydan kele kaldı eken? Dele oşolordun kolu-colu boş bolot.

- Anan... anan al menden interviyo almak boldu... Mikrofonu menen...

Buga emnege iza bolgon bilbey, birok sabır tuttum:
- Mikrofondu şük ele koyso bolmok...

- Ata-a! Anan al: "Sizdin üy-bülöönüzdün sportko mamilesi kandy? Atañız sportko cakınbı?" A men "Cok, atamın aga kolu boşoboyt", - desem, anda tigi: "Keçirip koyuñuz, maga başka üy-bülöönün misalı kerek..." - deyt. Anan... al... ata, bilesizbi, emne bolgonun!,

- Mikrofonun koldon tüşürüp iydiibi?

- Co-ok. Al degen... İbrayevadan, bizdegi eñ oroy oynogon İbrayevadan interviyo alıp ketpedibi! Anın çoñ atası bir kezde ceñil atlet eken.

Kızımı sooroto alay esim eki bolup, bir ese berki kabaçığa, bir ese İbrayevanın çoñ atasına kekendim. "Atletikanın ceñili da kep beken? Men ortonçusun, al tügül oor türün tandaym".

Kölöm cagınan Jabotinskiy menen Alekseyevdi mat kılğan cagım bar. Kötörö kelgende ele Kanibekke aldırğanım bolboso... Eç nerse emes, meni bir aydan kiyin körüp algıla!

Bir ay da öttü. Kölöm cagınan uttura baştadım, kötörgön salmak boyunca Osmonaliyevke karaandap kelatkanıma şügür.

Carım cıl uzadı. Tarazaçı tügül ayaşınar taanıbay barattı. Bir carım cıl zakımdadı. Oor ulutunup koyup, dağı ele oor atletikanın paydasına tameki menen "bödonönün sütünön" oolaktap cüröm. A tügül menin iygiligim menen işkanam sport koomunun Ardak takasına ilindi...

Bayağı kızım Moskva konservatoriyasına kirip, anı menen uçuraşıp (altınday körgön kızım da!) kaytıp kalaama kelsem, andan kiyinkisi, erke uulum ürpöñdöyt ele ürpöñdöyt.

- Oy, bokstaşayın dep turasıñbı? Men degen ştangistmin da. Koy arı, özüñ menen özüñ çığa ber.

- Taştadım, ata.

- Bokstubu? Kaysı sektsiyaga kirdiñ?

- Sporttu taştadım, ata.

- Ok!

- Adiletүүлük degen cok eken anda!

- Balee baskan go, sporttubu? Cayıraak tüşündürçü, bolboso az cerden seni menen ringge çıgıp...

- Biz bugün şardıq meldeşte ceñip keldik.

- Tokto-tokto... Kuboktu aldıñar?

- Aldık.

- Sen kötörüp kelattiñ.

- Ooba, - dedi tañırkay teñirekeyim.

- Anan silerdi radiokabarçı mikrofonu menen toorup aldı.

- Cok, atayın telekamera menen, telekabarçı eken, ata! - balam sokur ümüt menen ceteley meni öñdop süylödü.

- Anan... al saga cakındadı.

- Munu kaydan bilesiz?

- Tokto-tokto... Senden: "Atañdın sportko koşkon salımı barbı? Mamilesi kandy?" - dep suradı.

- Siz paygambarday ele kaytalap...

- Anan... sen meni maktap kirdiñ.

Hıçkırarak ağlamaya başlayan kızımı teselliye giriştim.

- O da nerden çıktı? Hele onların elleri hiç boş olmaz.

- Sonra... Sonra benimle söyleşi yapmaya karar verdi. Mikrofonuyla...

Buna neden bu kadar üzüldüğünü bir türlü anlayamadım ama sabrettim:

- Mikrofonu boş verseymiş keşke...

- Baba! Sonra o; "Sizin ailenizin sporla arası nasıl? Babanız spora yakın biri mi?" Bense "Hayır, babamın fırsatı olmuyor" dedim. Bunun üzerine o; "Özür dilerim, bana başka bir aile örneği gerek..." dedi. Sonra... O... Baba, biliyor musunuz ne olduğunu?

- Mikrofonunu elinden mi düşürdün?

- Hayır! O... İbrayeva'dan, bizde en kötü oynayan İbrayeva ile söyleşi yapmaz mı? Onun büyük babası bir zamanlar hafif sıklet atletmiş.

Kızımı sakinleştiremeyip bitkin düştüm, bir taraftan o muhabire bir taraftan da İbrayeva'nın büyük babasına sinirlendim. "atletin de hafif sıkleti mi olurmuş! Ben ortancasını hatta en ağırını seçeceğim".

Vücut olarak Jabotinskiy ile Alekseyev'i mat ederdim. Ağırlık kaldırmada Kanibek'e kaybetmem olmasa... Önemli değil, beni bir ay sonra görün!

Bir ay da geçti. Vücut olarak kayıplardaydım ama kaldırdığım ağırlığa göre Osmonaliyev'le baş başa olmama da şükür diyebilirim.

Yarım yıl geçti. Terazici değil yengeniz bile tanıyamaz oldu. Bir buçuk yıl hızla geçti. Derin bir iç çekip, hala ağırlık sporunun yararına sigara ile "bildiricin sütünden" uzağım. Hatta benim başarımdan, işyerim, spor komitesinin şeref levhasında yerini aldı.

O ağlayan kızım Moskova Konservatuarına girdi, onunla vedalaşıp (çok sevdiğim kızım) şehrimde geri döndüm. Bir küçüğü, küçük oğlum somurtuyor da somurtuyor.

- Mikrofonu boş verseymiş keşke...

- Hi, boks mu yapalım diyorsun? Ben halterciyim. Bırak beni, kendi kendine uğraş.

- Bıraktım baba.

- Boks mu? Hangi dala geçtin?

- Sporu bıraktım baba.

- Oh!

- Adalet denen onda yokmuş!

- Şaşırmış galiba, sporda mı? Güzelce bir anlat-sana, yoksa şurada seninle ringe çıkıp...

- Biz bugün il müsabakalarından galip ayrıldık.

- Dur, dur... Kupayı aldınız?

- Aldık.

- Sen taşıyordun.

- Evet, dedi, şaşırmış bir halde.

- Sonra sizleri radyo muhabiri mikrofonuyla karşıladı.

- Hayır, özel kamerayla, televizyon muhabiriymiş baba! Oğlum, boş ümitlerle benim hatamı düzeltti.

- Sonra... Sana yaklaştı.

- Bunu nereden biliyorsunuz?

- Dur, dur... Senden; "Babanın spora katkısı var mı? Spora bakışı nasıl?" diye sordu.

- Siz peygamber gibi tekrarlayıp...

- Sonra... Sen beni övmeye başladın.

- Ooba...

- Emi, balam, interviyoñdu televizordon kaçan körsötörün aytıbtı?

- Cañılasız, ata, - kabagın çıtıdı. - Aga menin maalı-mattarım cakpay kaldı. Bir da colu ceñilbegen menden aylanıp ötüp, kokustuk menen ceñgen 9-"B" dağı Kocokmatovdon interviyo alıp ketti.

- Emne, anın çoñ atası ce çoñ enesi trener beken? Emgegi siñgen sport çeberi beken? Kaysı cagınan menden artık eken?

- Kabarçığa, atake, sportko ters mamile casagan üybülöödö tarbiyalangan, birook sporttuk ceñiş caratkan ulan kerek eken. Siz da sportko kaydiger karaganda emne!

- Oy! Atam üçün sport "ögöy ene" dep ayta berbeysiñbi! - kataçılığımı baykay koyup, - çok, uulum, kalp aytkan bolboyt. Andan körö sıylık-dañkñndan baş tart. Oşol kabarçıñ özü kınıcıyıp cüröbü?

- Ötö ele boluk eken.

- Kördüñbü, tak oşonun özünö sport "ögöy ene". Senin orduñda bolsom, suranda da interviyo berüüdön karamança baş tartmakmın.

Uulum köñülü caylana, başın kökürögümü kattı. Menin da köönüm tındı - kızım için fizkulturaga ışıkpozdor üyürünö koşuldum ele, emi uulum dep tebeteyimdi teskeresinen kiymek belem.

... Koñşu stanokto iştegen coldoşum maga kıykırdı:

- Seni kire berište çakırıp çatışat.

- Cumuş büstün, anan çıgam.

- Beş münötkö ele deyt. Tsehtin başçısınan ruhsat suraptır.

Kolarçığa kolumdu sürtüp, tınçsızdana sırtka cönödüm.

Coon-colpulugun basa dalildegisi kelgensip kışıldagan, özü maga çamalaş adam uturlap aldı.

- Salamatsızbı? Taanışıp alalı, özüm borbordonmun, kabarçı bolom...

Uulum menen kızımın pas maanayın elestetip, artka ketençiktedim.

- Kurdaş taanışpay ele koyolu. Men boş emesmin.

- Kiçi peyildikke...

- Anda sizge bir suroo - maga kelgeniñiz sportko baylanıştuubu?

- Ooba.

- Anday bolso ubara tartpañız, men keteyin. Kocomkuldun da, Kız Saykaldın da, koluna çükö kötörö albas Meke çaldın da tukumu emesmin...

- Aksakal, aksakal! Ayaldasañız, sizdi sportlotogo köbüröök cakın deşti ele... Sizin sportlotogo katışu-uñuz bizdin sporttu önüktürüüdögü çoñ salım...

- Sizin sporttu? - bolburagan kebetesine şektüü tiktep.

- Bizdin, baarıbzıdın, siz eköübüzdün...

- Sportloto bolso - saamga tuncuradım: " Anda bul kişi menen maek kura bersembi? Uul-kızım buga kanda day karaar eken? Özü menen emes, sözü menen sporttu koldoso "makiröö" iş kılbas beken bul adam?"

- Evet.

- Şimdi, oğlum, söyleşiyi ne zaman yayınlayacağını söyledi mi?

- Yanılıyorsunuz baba, - suratını astı - Benim söylediklerim onun hoşuna gitmedi. Bir kez bile yenilmeyen beni bırakıp, tesadüfen yenen 9-b sınıfındaki Kocokmatov'la söyleşi yaptı.

- Ne, yoksa onun büyük babası ya ada büyük annesi çalıştırıcı mıymış? Spor emektarı mıymış? Hangi yönden benden üstünmüş?

- Muhabire, baba, sporla ilgilenmeyen ailede yetişmiş ama sporda zafere ulaşmış biri gerekiyormuş. Siz de spora ilgisizlik ne demek!

- Hey, babam için spor "üvey anne" desene! - Hatamı hemen anlayıp - Hayır oğlum, yalan söylemek olmaz. Yalan söylemektense ödülünden, şöhretten vazgeç. O muhabir hala zayıf mıydı?

- Hayır, baya şişmandı.

- Gördün mü, tam o adamın kendisine spor "üvey ana". Senin yerinde olsam, yalvarsa bile söyleşi yapmayı kahrmanca kabul etmezdim.

Oğlum rahatlayarak başını göğsüme dayadı. Benim de içim rahatladı - kızım için Beden eğitimi gönüllüleri kulübüne üye olmuştum, şimdi oğlum için şapkayı tersten giyecek halim yok ya.

... Komşu tezgâhta çalışan yoldaşım bana bağırdı:

- Seni girişten çağırıyorlar.

- İş bitsin, sonra çıkarım.

- Sadece beş dakika için diyor. Atölye şefinden izin almış.

Havluyla elimi sildim ve huzur bir şekilde dışarıya yöneldim.

Güçlü kuvvetli olduğunu her haliyle belli etmek isteyen benimle neredeyse aynı kalıptaki adam karşılamaya geldi.

- Nasılsınız? Tanışalım, merkezdenim, muhabirim...

Oğlum ile kızımın üzgün hallerini hatırlayıp, geri çekildim.

- Ahbap hiç tanışmayalım. Müsait değilim.

- Lütfen...

- O zaman size bir soru; bana gelmenizin sebebi sporla mı ilgili?

- Evet.

- Öyleyse hiç boşuna kendinizi yormayın, ben gidiyorum. Ne Kocomkulun, ne Saykal'ın ne de eline aşık kemiği alamayan Meke'nin soyundanım...

- Aksakal, aksakal, biraz bekler misiniz, sizi spor müsabakalarına daha yakın demişlerdi. Sizin yarışmalara katılmanız, bizim sporun gelişmesine büyük katkı sağlar...

- Sizin spora mı? Garip görünüşüne şüpheyle bakarak.

- Bizim, hepimizin, sizinle ikimizin...

- Yarışmaysa, biran durakladım: " O zaman bu adamla söyleşi yapmam mı? Oğlumla kızım buna nasıl bakarlar? Kendisiyle değil, sözüyle sporu kollarsa "mekruh" iş yapmaz sanırım bu adam?"